

Quina és l'alternativa al 27-S plebiscitari? El 27-S desobedient

Teresa Forcadès i Vila

No pots assumir que Catalunya vol la independència sense obtenir una majoria de vots. Si vols que les eleccions siguin plebiscitàries, has de comptar els vots i per poder dir que tens mandat democràtic **per iniciar el camí vers la independència has d'obtenir més del 50% dels vots**. Tant de bo ho assolim, però no sembla una hipòtesi gaire probable.

L'èxit de les mobilitzacions socials promogudes per l'ANC-Òmnium i el conjunt de les enquestes i sondeigs que s'han fet abans i d'ençà de la consulta sobre la independència del passat 9-N ens indiquen que l'independentisme és una força formidable al nostre país, un veritable fenomen popular amb un obvi potencial d'impulsar el camí vers un nou país molt més just i democràtic, però una força que de moment sembla que encara es queda, com a **Quebec o a Escòcia**, una mica per sota del 50%.

El criteri de reequilibri territorial tal com s'aplica a les eleccions catalanes fixa el número d'escons parlamentaris per província: 85 per Barcelona, 18 per Tarragona, 17 per Girona i 15 per Lleida, per tal d'afavorir que les zones amb menys població obtinguin representació. Això pot fer que el 27-S les candidatures independentistes (Junts pel Sí i CUP-Crida Constituent) obtinguin conjuntament més del 50% dels escons al Parlament català tot i haver quedat per sota del 50% en número de vots.

El lamentable i evitable pas enrere en el procés sobiranista es produirà si la majoria d'escons sense majoria de vots s'interpreta de fet com si fos un mandat democràtic per tirar endavant la independència. Això és el que està previst fer al full de ruta de Junts pel Sí.

Lamentable

Lamentable perquè la cohesió social catalana es pot trencar. No l'ha trencada l'independentisme ni la trencaran, per més que s'hi esforcin, el PP o Ciutadans. És sabut que com més insisteixen aquests partits en negar el reconeixement i el dret a l'autodeterminació a la nació catalana, més sòlid es fa el consens del 80% al voltant del dret a decidir.

Les forces anti-independentistes fa temps que han tocat sostre i no és gaire més del 20%. No representen cap amenaça pel procés. **El preuat i preciós consens català del 80% només es pot trencar des de dins**, traint els principis democràtics més bàsics. És a dir, interpretant una majoria d'escons sense majoria de vots com un mandat democràtic legítim per avançar vers la independència.

Els qui veieu amb bons ulls aquesta estratègia, penseu francament com us sentiríeu **si el PP o Ciutadans -en cas de trobar-se en situació de fer-ho- apliquessin aquesta mateixa lògica** i declarassin rebutjada la independència amb majoria d'escons però sense majoria de vots. No ho trobaríeu un abús intolerable? Una burla a la democràcia? No intentaríeu organitzar-vos per tal d'aturar-ho?

Hi ha moltes persones avui a Catalunya que no són independentistes, però que per convicció democràtica acceptarien la independència si aquesta obté una majoria de vots. Aquestes són les persones que poden mobilitzar-se contra l'independentisme si aquest traeix els mateixos principis democràtics que, amb tota raó i legitimitat, ha invocat fins ara.

Evitable

Res no ens obliga a cometre aquest **frau democràtic** (donar valor plebiscitari a una majoria d'escons sense majoria de vots). Hi ha una alternativa que molt probablement obtindria avui a Catalunya un suport superior al 50% dels vots que faria avançar el procés sense incórrer en cap greuge antidemocràtic. L'alternativa –en cas que l'independentisme quedi per sota del 50% en vots– és **obtenir un mandat democràtic per legitimar la desobediència institucional** vers un Estat espanyol que no ens permet exercir el dret a l'autodeterminació; un Estat que es nega a convocar el referèndum d'independència al qual tenim dret.

Potser alguns em direu que això ja ho tenim superat, que ja ho vam fer al desembre de 2012. No és cert. Al desembre de 2012 vam obtenir un mandat democràtic per fer una consulta, però no vam obtenir, perquè –a excepció de les CUP– ningú altre no el va demanar, cap mandat democràtic per fer 'desobediència institucional'. El suport popular per fer desobediència institucional **s'ha de demanar explícitament i s'ha d'organitzar**. No es pot improvisar. És per això que el president Artur Mas va fer-se enrere el 9-N. Va al·legar que no tenia cap mandat democràtic per fer desobediència institucional. Ens tornarà a passar el mateix ara?

Teresa Forcades és activista del Procés Constituent.